

Tôi đăng l i bài v i t này, tr i c h t là đ t ng m tôi (bà ngo i N m), b i tôi đã làm bà khóc r t nh i u l n vì lo l ng.

Tôi đăng l i bài v i t này, đ t ng b n N m – đ a con gái 4 tu i r i i bé b ng c a tôi – đã luôn m i ng nh c tôi “M b o các chú làm v i c h t đêm cho nhanh r i v i luôn nhé m ” ngay khi tôi đang b t m gi qua đêm t i công an ph i ng Tân Th i Nh t, qu n 12, Sài Gòn.

i i

Tôi đăng l i bài v i t này, nh mu n l u gi m t món quà cho th h các b n N m, Tí H n, Phan Khôi....

i i

Và tôi cũng đăng l i bài v i t này, đ nh ng ng i “ph i” đ c blog tôi th y r ng, tôi không h c ô đ n.

i i

Xin cám n ch Ph i ng – m bé Phan – vì m t bài v i t tuy t v i.

M N m

Phan yêu

M v n không đ nh cho con đi bị u tình v i m hôm nay. Ng i đàn ông chân (v n còn) ng n c a m m i 3 tu i r i i, m ch mu n đ a con đ n nh ng n i nh công viên Th ng Nh t (đ con ch i c i ng a đu quay), hay công viên Yoyogi (đ con nh t cánh hoa anh đào ch i và p lên đôi má non t c a con). Cho đ n gi , m v n c b o v tâm h n nh y c m c a con kh i t t c nh ng gi liên quan đ n b o l c, dù ch là hình nh m t kh u súng trong phim ho t hình.

Biếu tình (dù ôn hòa) VN vẫn là một việc mà o hiếm và nhieu cäp đä. Và ngay cả khi không có gì nghiêm trọng xảy ra, thì mẹ cũng không muốn con phải nhìn thấy mẹ và nhäng ngäi biếu tình bao vây, xua đuổi, xô đẩy, bäi räng các chú công an, cänh sát cäng väi súng äng, däi cui (Các chú trông äi đáng sợ, chäng hä giäng hình các chú cänh sát trên áp phích mình vẫn thấy, hic).

Khi mình sống ä Nhät, con từng hỏi “Chú cänh sát đi trên đäng làm gì hä mẹ”. Mẹ đã nói, vì cäa chú cänh sát là bảo vệ mäi ngäi, trong đó có mẹ con mình, và bắt bọn xấu. Thế là con bảo: “Mä äi con rät là yêu các chú cänh sát”, cũng hän nhiên nhä khi con nói “con rät là yêu” ông, bà, bä, mä, yêu cây, chim và sä tä. Nếu mẹ cho con đi biếu tình hôm nay, mẹ sẽ phải giải thích cho con räng không phải tất cä nhäng con ngäi/hành đäng bä các chú cänh sát trên áp đäu là xấu. Mẹ muốn nói đäu đó väi con muốn hän một chút, khi tâm hän chä có tình thäng yêu cäa con hiäu đäc räng không phải lúc nào nhäng ngäi xung quanh cũng đáp trä con bäng tình thäng yêu, và một số ngäi ä phi lý vän xảy ra thäng xuyên.

Mä còn không muốn cho con đi biếu tình väi mẹ hôm nay, vì biếu tình cũng có nghĩa là nói lên chính kiến của mình, và con không nên tham gia chä vì ngäi khác (dù ngäi khác đó là mẹ) tham gia.

Vì vậy, täi hôm qua mẹ đã bảo con: “Sáng mai con sang ông bà chäi, mẹ đi biếu tình chäng Trung Quốc”. Mẹ cäng dù rät háo häc sang nhà ông bà vì sẽ đäc chäi xäp hình, tô màu väi chä Dän và em Tôm, nhäng con vẫn hỏi: “Biếu tän là gì hä mẹ? Täi sao mẹ äi biếu tän chäng Trung Quốc hä mẹ?”.

Thế là mẹ äy bän đä ra, chä cho con hình näc Viät cäa mình và bảo: “Trung Quốc äy mät đät cäa näc Viät mình, làm ngäi Viät mình đau. Trung Quốc to hän mình, nhäng Trung Quốc sai thì mình vẫn phải phän đäi. Mẹ đi biếu tình đä cùng các bác các cô khác nói lên đäu đó”.

Con bảo: “Trung Quốc xấu quá, hä quá mẹ nhä. Mình không chäi väi Trung Quốc näa, mình cho cá mäp cän chät Trung Quốc luôn”. “Ồi, không nên bảo äc nhä thế con ä. Mình chä đi biếu tình hòa bình thôi, mình không bảo äc”. Con nghĩ mät lát räi bảo: “Con muốn đi biếu tän väi mẹ cä”! “Con không muốn chäi väi chä Dän và em Tôm à? Đi biếu tình sẽ rät mät và có thể nguy hiäm nhä đäng vào dao, đä đän väy”. “Thế hä mẹ? Nhäng con cä muốn đi biếu tän väi mẹ cä”.

Sáng nay con gội mẹ dậy, con không chịu ăn sáng vì mẹ đi “biếu tình” ngay. Nhưng không được, con trai. Trừ khi thức hiên nghĩa và công dân, mình phải làm tốt nghĩa và cá nhân của mình đã. Mẹ phải cho con ăn sáng, và con phải ăn ngoan.

Tham dự biếu tình hôm nay mẹ thật hạnh phúc. Trưa nay mẹ đi 36, 37 độ, oi bức kinh khủng. 2 mẹ con lịch thịch tìm chỗ gội xe (khá xa chỗ biếu tình), nhét vào đoàn rồi thì lại phải chờ lòng vòng qua bao tuyến phố. Các chú cảnh sát cũng thích lừa người biếu tình vào nhúng nước nóng rồi để họ như tằm các chú cũng phải như nhai mẹ hỏi đâu là sao? Trưa nóng, người đông, mẹ phải lúc thì bế, lúc thì cõng con cho an toàn. Tôi qua giày dép bằng cửa mẹ bế hạnh, thì là mẹ phải đi giày cao gót. Mẹ không có mũ, con chèn có cửa, biếu người... 2 mẹ con mình trông không “chuyên nghiệp” lắm nhé. Thế nhưng mẹ con mình đã thức hiên được một cuộc đi bộ dài hơn 3 tiếng đồng hồ rồi trưa nay gặp cùng các bác, các cô, các chú biếu tình “xinh”.

Cơm mẹ chú Dino đã tắm xa cái máy như để công con một đoan được. Cơm mẹ cô Codet đã giúp mẹ chăm sóc con. Cơm mẹ cô chú không đi biếu tình nhưng đã tặng con chai nước mát để mẹ Phụng Hạnh. Cơm mẹ các cô, chú, các bác mà mẹ con mình không biết tên đã cho con uống nước khi con khát, cho con quýt giấm khi con nóng, và mẹ móm và mẹ con mình. Cơm mẹ gần nghìn người ở Hà Nội, khoảng 2000 người ở Sài Gòn hôm nay đã xuống để biếu tình, tay giơ cao biếu người và cả T. Qu. c, cùng hô khẩu hiêu, hát quốc ca..., bắt chước những rúc rúi và hiếm nguy hiểm có thể gặp phải. Cơm mẹ các chú cũng đã lấy dùi cui dậy mẹ con mình (theo nhiệm vụ) nhưng lại giữ tay mẹ để mẹ con mình không bị ngã (theo phẫn nộ tự nhiên của mẹ con người).

Hôm nay chú Tie Suc báo mẹ: “Năm 2007 cô này đi biếu tình một mình, năm nay có zai đi cùng nhé!”. Khi mẹ đi biếu tình năm 2007, mẹ mới sinh con được một vài tuần, cuống rốn con còn chưa rụng. Còn năm nay, con đã là một người đàn ông cao 1m05, con đã thay cả y to mà lại c híp, ăn cả p của người khác là x. u. Và con đã tự quyết định đi biếu tình với mẹ, đã là một trong những người cuối cùng rồi đoàn biếu tình chứ không khóc đòi với giã cả chèn dù có là con ruột mẹ, như mẹ vẫn nói với con: “Đã làm, thì làm đến cùng, khó thì phải cố đến khi không còn sức nữa”. Mẹ tôn trọng và tự hào với người đàn ông chân (vẫn còn) người của mẹ quá!

Suốt buổi biếu tình hôm nay con nói rất ít. Có là con mệt, có thể đám đông, nhưng nắm tay vung lên, nhưng dùi cui, súng... mẹ đi quá mệt và làm con chán được. Cũng có thể bỏ não 3 tuần rồi của con chưa thể thấy hiêu nhưng đi x. y ra quanh con ngày hôm nay, nên con chỉ muốn làm một “quan sát viên”.

Mẹ không muốn con đi bị u tình

Tác Giả: M N m

Thứ Năm, 09 Tháng 6 Năm 2011 21:26

Nhưng sau khi nghe trả lời, tự nhiên con nói: “Mẹ ơi, con sẽ không bao giờ đi Trung Quốc đánh em Tô, đánh mẹ”.

Con yêu, mẹ vẫn không muốn con đi bị u tình. Mẹ hy vọng khi con lớn lên, dù sống ở Việt Nam hay nơi nào khác trên trái đất, con cũng có thể đứng c tay do nói lên những ý kiến, nguyện vọng chính đáng của mình và không cần phải đi bị u tình gì cả thì tốt hơn các nghị t, gì cả những ngườ i mang dùi cui, súng ống trả áp. Con sẽ không bao giờ phải nghe những người trả c các lo i áp l c, phải ít nhieu suy tính và s an toàn của bản thân mẹ i lớn quy t để nh nói lên chính kiến của mình, như thế họ của mẹ . Bởi mẹ hy vọng khi đó, xã hội sẽ tiến hóa đến mức quy n để c phát bị u chính kiến của con người i sẽ để c coi là đương nhiên, cho dù chính kiến đó khác với mong muốn của một đám đông hay một nhóm người nào đó.

Mẹ yêu và tôn trọng con, ngay cả khi con không nghe lời mẹ . Và nếu điều u con thực sự muốn không nguy hại đến tính mạng của con và xâm phạm đến quy n l i chính đáng của người khác, thì ngay cả khi mẹ không muốn, con vẫn cứ làm, con yêu nhé!

Hà Nội, 05. 06. 2011.

Mẹ Phóng ng của con.

Nguồn: <http://menam0.multiply.com/notes/item/457>